

[Alfred Jørgensen.]

er det lige så naturligt, at staten, der er en verdslig magt, skal råde over kirkens liv og indre forhold; når mange fra kirkens side ønsker forbindelsen mellem stat og kirke opretholdt, må det vel skyldes, at man ønsker at drage økonomisk fordel af forbindelsen. Det er dog glædeligt, at der også fra kirkens side hæver sig røster, som kræver frigørelse fra statens formynderskab, og erfaringen fra de lande, hvor kirken er uafhængig af statsmagten, tyder da også på, at kirkens liv udfolder sig rigest i frihed.

Nu er kirken imidlertid ikke uafhængig af staten, og det foreliggende lovforslag tilsigter heller ikke at indføre kirkens frigørelse; men det må anerkendes, at der med gennemførelsen af lovforslaget sikres menighederne større ret til at ordne deres egne sager, som det passer bedst efter de lokale forhold, og friere hænder til at træffe afgørelse i økonomiske spørgsmål, der opstår i forbindelse med opførelse af nye kirker.

Jeg vil ikke nægte, at jeg er betænkelig ved størrelsen af det statstilskud, der er tale om, men jeg må hilse med tilfredshed, at det efter lovforslaget vil blive betydelig lettere at fremskaffe de midler, der skal skaffes lokalt som forudsætning for statens tilskud, idet lovforslaget forudsætter, at en fjerdedel af opførelsessummen skal skaffes tilveje ad privat vej, medens indtil en fjerdedel med ministerens samtykke kan dækkes ved lån, der så kan afvikles over den kirkelige ligning. Jeg er tilfreds med, at tanken om statslån er udgået af forslaget, men jeg har nogen betænkelighed ved, at der åbnes mulighed for, at staten kan træde til som garant for disse lån. Jeg må mene, at der i sig selv er så god sikkerhed for sådanne lån, at en kaution fra statens side ikke skulle være nødvendig, og jeg så gerne, om denne bestemmelse kunne udgå af lovforslaget.

Den ligestilling, der med lovforslaget tilsigtes mellem hovedstaden og omegnskommunerne og det øvrige land med hensyn til muligheden for at opføre nye kirker, kan jeg bifalde, og ligeledes lovforslagets bestemmelse om adgang til forhøjelse af den kirkelige ligning, idet det må regnes for en ajourføring af den gældende lov.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg er i den lykkelige situation at kunne takke de ærede ordførere for fuld tilslutning til dette lille lovforslag. Jeg skal ikke komme med mange bemærkninger, men vil endnu en gang takke udvalget, hvis betænkning har ligget til grund for det foreliggende lovforslag. Jeg har kun nogle ganske få ord at knytte til de bemærkninger, der er fremsat i debatten.

Forholdet mellem kirkebyggeriet og boligbyggeriet blev nævnt, og jeg er naturligvis af den mening, at boligbyggeriet ingenlunde må hemmes af kirkebyggeriet; men det er så overmåde små økonomiske midler, der overhovedet er impliceret i kirkebyggeriet, så der vil ikke være nogen fare her. Jeg vil atter understrege, at kirkebyggeriet har været standset i 10 år til fordel for boligbyggeriet, og der er nu ved dette lovforslag skabt mulighed for, når tiden er inde og alt iøvrigt taler for det, at gå videre med kirkebyggeriet.

Det ærede medlem hr. Kr. Juul talte noget om bestemmelsen om, at der kan gives statsgaranti. Normalt vil det vel nok være sådan, at skal der ydes garanti for disse lån til kirkebyggeri, vil det blive kommunal garanti; men i omegnskirkekommissionsbetænkningen pegede man på, at det kunne være betænkeligt, om bygning af en kirke skulle være afhængig af et enkelt kommunalråds medvirken, og derfor blev den bestemmelse føjet ind, at hvor det skønnes rimeligt, kan der efter aftale mellem finansministeren og kirkeministeren ydes statsgaranti for lån.

Det ærede medlem hr. Steen mente, at det var noget mere formelt, at man nu gjorde kirkebyggeriet i København og Frederiksberg ligestillet med kirkebyggeriet ude i landet. Det er forsåvidt mere end noget formelt; der åbnes nemlig derved mulighed for, at også kirkefondet kan træde hjælpende til, når det drejer sig om kirkebyggeri udenfor København — og det forekommer mig at være en udmærket ting.

Det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen talte om, at staten rådede over kirkens indre liv og forhold. Uden at komme nærmere ind på disse ting skal jeg blot sige, at det har jo været sådan, at dansk kirkeelig frihedslovgivning netop har været med